

af os, der gerne vil beskytte grundvand og drikkevand, beder om. Det var det ene spørgsmål.

Det andet er: Hvordan kan det være, at man på baggrund af, at det her udvalg fik den 1. august 2003 som tidsfrist, så efterfølgende har accepteret, at det først kom i december, hvorefter man undlader at distribuere det i Folketinget indtil dagen før behandlingen af forslaget? Hvorfor kom det først i går, når det er afleveret i december? Hvor længe vil det vare, før ministeren vender tilbage til udvalget?

Tre spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Hr. Jørn Jespersen siger, at vi jo kunne lave det som et lovforslag. Ja, altså et lovforslag, der er så kompliceret som det her, vil jo alligevel under ingen omstændigheder kunne blive fremsat før i næste folketingssamling, altså i efteråret 2004, og hvem ved, om vi når det.

Jeg kan kun sige, når vi diskuterer det her, at det netop hviler på et fagligt, sagligt grundlag, hvor man går ind og siger, at det altså har noget at gøre med, at vi skal finde ud af, hvordan de her strømme af pesticider er, når man skal gå ind og sige, at vi tilkendegiver et hjemmelsgrundlag. Vi skal da vide, hvad det er, vi giver los for, hvilke beslutninger man kan træffe.

Jeg tror også, at de fleste ved, når de ved, hvad min holdning er til drikkevand og urensset drikkevand, at jeg synes, at det skal vi få i gang. At begynde at byde på nu, hvornår jeg vender tilbage til udvalget, vil være rent gættteri. Det gør vi så hurtigt, vi overhovedet kan, i hvert fald har min melding til systemet været: Gå endelig i gang og sørg for at få tingene ordnet. Om, hvornår det bliver afleveret, og hvorfor, kan jeg kun sige, at jeg simpelt hen ikke ved, hvilken proces der har været her, men det er jo ikke noget, som vi overhovedet har nogen interesse i ikke kommer frem; det er vi vel enige om.

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg tror, at de fleste, der måtte overvære denne debat, er i stand til at vurdere, hvorvidt det her er en syltekrukke fra ministerens side, eller om det er den hurtigste procedure, der kunne anvendes, hvis man virkelig havde en interesse i at beskytte vores drikkevand. Det kan folk godt selv høre.

Er det virkelig rigtigt, at miljøministeren slet ikke kan give et bud på, hvornår vi igen hører fra miljøministeren i den her sag? Er det helt umuligt at give et overslag over, hvor lang tid den her proces, man nu har sat i gang, vil tage, og hvad målsætningen er for, hvornår man vender tilbage? Det synes jeg miljøministeren må kunne svare på. Hvornår hører vi igen noget om denne her sag, hvor længe skal den ligge i hi og være parkeret?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg vil gerne sige til hr. Jørn Jespersen, at hvad folk får ud af den debat, de hører nu, må de jo selv om. Men jeg tror, hr. Jørn Jespersen fuldstændig undervurderer folks evne til at forstå. Når vi kommer med en pesticidhandlingsplan, der er langt mere ambitiøs, end hvad man har kunnet lægge frem før, og når man ser på de initiativer, der tages omkring drikkevand, varslingssystemet osv., der er langt mere ambitiøse, end det, der var på vej til at ske, før regeringen overtog det, så tror jeg godt, folk er fuldstændig klar over, at også på drikkevandsområdet – som på så mange andre områder – er den her regering langt mere ambitiøs med hensyn til miljøpolitikken.

Nu skal der ikke bringes en dårlig stemning ind på det her tidspunkt, men jeg synes simpelt hen, at det grænser til at være noget, som jeg synes er lige i overkanten, at man står her og siger, at det nok er en syltekrukke, trods det, at man får nøjagtig det modsatte at vide. Efter mine begreber vil man normalt sige, at det da er fornuftigt, at vi inddrager de mennesker, som skal påvirke det her.

Hr. Jørn Jespersen behøver da ikke at give befolkningen det indtryk, at et lovforslag om et så kompliceret stof ville kunne nå at blive fremsat i indeværende samling; vi vil da alligevel komme frem til efteråret 2004.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg blev lidt forskrækket, da ministeren antydede, at det kunne være, at man ikke engang kunne nå at gennemføre det i næste folketingssamling. Det kan være, at jeg har hørt forkert; men hvis det virkelig kunne være tilfældet, at det så ikke kunne nå at blive gennemført i næste folketingssamling, og hvis det stadig væk på det tidspunkt er lykkedes regeringen at holde sig på benene, ja, så skal der til